

Jóannes Eidesgaard, løgmaður í nýggjársrøðuni:

Øll sum her búgva skulu hava móguleikar at trívast

At møta menniskjum við øðrvísi bakgrund, saamleika og mentan fær okkum at síggja nýggjar móguleikar í okkara egna heimi og fær okkum eisini at síggja tað virismikla, ið vert er at verja. Hetta segdi løgmaður Jóannes Eidesgaard í nýggjársrøðuni:

NÝGGJÁRSRØÐA LØGMANS

Mitt ynski fyri 2006 skal vera, at vit standa saman, luttaka, geva okkara ikast og fegnast um úrslitini, vit rokka saman.

Um fáar tímar ringja klokkanar við boðum um, at nú birtist eitt nýtt ár, og at vit hava lagt enn eitt hendingaríkt ár aftur um bak.

Vit eru miðskeiðis í eini avbjóðandi og spennandi tíð, sum krevur av okkum, at vit svara stórum spurningum – eitt nú um størri sjálvræði, um okkara pláss í altjóðasamfelagnum, um virðir, vit ynskja at varðveita, og hvussu vit skapa tað góða samfelagið – samfelagið fyri øll.

Vit hava lagt kósina á fleiri økjum, og nógv er hent hetta árið – eitt nú á uttanríkispolitiska okinum.

Vit hava í ár fingið tver lógir, sum broyta viðurskifti okkara við Danmark. Yvirtøkulógina, sum ger, at vit kunnu yvirtaka málsøkir, nær og tá vit vilja. Og uttanríkispolitiska lógina, sum ger, at vit kunnu vera virknari og sjónligari í uttanríkispolitikki. Báðar lógirnar staðfesta eisini, at tey næstu stigin á sjálfstýrisleið valdast okkara vilja og áráði.

Herfyri varð uttanríkispolitiska lógin fráboðað Sameindu tjóðum. Í hesi fráboðan varð sjálfsvavgerðarrætturin hjá Føroya fólki staðfestur í altjóðasamfelagnum.

Sjálfsvavgerðarrætturin, yvirtøkulógin og nýggja tjórnarskipanin, sum skal vera liðug við árslok næsta ár, gera, at vit nú av røttum kunnu siga, at sjálfstýrismálið er okkara burturav.

Nýggi sáttmálin við Ísland - Hoyvíkssáttmálin - fer at fleirfalda okkara heima-marknað og geva báðum

pørtum sera friar ræsar at virka og samstarva.

Vit hava tikið stig til tættari samstarv við Europa innan útbúgving, gransking og flogferðslu.

Við sonevnd kumuleringssavtalanu verður rávøru-grundarlagið hjá okkara fiskavirkjum víkað, soleiðis at vørur, sum vit keypa úr øðrum londum, kunnu virkast í Føroyum og seljast tollfrítt til hovuðmarknaðin. Hetta eru týðandi stig í altjóðagerðini.

Vinnan, serliga flaka- og fiskivinnan, er í eini broytingar- og tillagingartíð. Tað er tí altavgerðandi fyri framtíðina, at vit støðugt skapa nýggjar vinnu-móguleikar her heima, eins og vit eisini bjóða okkum fram í útlondum. Vit eru longu á altjóða marknaðum við føroyskum fyrirkomandi og einstaklingum innan handil, vinnu, kunningarstøknir, sniðgeving og tónleik. Nú ræður um framhaldandi at nýta móguleikarnar. At bróta slóð. At lofta degnum!

So hvørt, sum vit fylgja kósini, vit hava lagt, mugu vit alla tíðina festa sjónina á einstaka borgaran. Teg og meg. Børn, ung, eldri, brekað, verkafólk, tey vælútbúna, fiskimenn, tilflytarar, samkynd og onnur. Aftan

At møta menniskjum við øðrvísi bakgrund, saamleika og mentan fær okkum at síggja nýggjar móguleikar í okkara egna heimi, og fær

fyri øll hesi bólkahæiti er einstaklingurin. Øll, sum her búgva, skulu hava móguleikar at trívast. Okkum tørvar allar samfelagsbólkar í nýmenniandi framtøkunum fyri land okkara.

Tað er tað, sum Visjón 2015 snýr seg um: At skapa grundarlagið fyri vælferðini hjá tí einstaka borgaranum.

Tað er í ymiskleikanum, at nýskapanin spretir og vit fara at hugsa nýggjar tankar. Eru vit bert millum teirra, sum hugsa eins og vit og siggja út eins og vit, so er vandi fyri, at vit verða avmarkað av okkara egna vanahugsan.

Blátt og blátt gevur blátt. Men blátt og gult gevur grønt. Hetta er einfaldur logikkur fyri sjálvt minstu børnini, sum eisini vita, at einfaldir litir kunnu blandast til fjolbroytt litbrigdi. Børnini tekna og mála uttan at lata seg forða av, hvat "man eigur", "man plagdi" og "man skal".

Evnini hjá børnum okkara - at seta saman av nýggjum, at royna tað, sum ikki er roynt áður, og at stremba eftir at vilja vita - verða avgerðandi fyri, hvussu vit fara at standa okkum í framtíðar kappingini.

At møta menniskjum við øðrvísi bakgrund, saamleika og mentan fær okkum at síggja nýggjar móguleikar í okkara egna heimi, og fær

okkum eisini at síggja tað virðismikla, ið er vert at verja.

Okkum tørvar kunnleikan, sum byggir á drúgvu royndirnar hjá eldra atfarliðnum. At lata royndir hjá tí eldra renna saman við virkisfýsni hjá tí yngra, gevur spennandi úrslit.

Javnstøða er ein onnur fyrirreyt fyri nýmenning og fyri at fáa atgongd til margfeldi. At hava eitt so breitt grundarlag av tilfeingi at byggja á sum gjørligt. Tað er at seta skynsemi í háseti.

Og soleiðis kundi eg hildið áfram. At geva hvørjum samfelagsbólki og hvørjum einstaklingi móguleikan at geva sitt ikast, merkir, at samfelagið fær atgongd til stórar orku- og skapanarkeldur.

At skapani megin er stór í okkara fólk, prógva eitt nú tónleikafestivalarnir, og tær mongu útgávurnar av fløgum, bókum og listarverkum.

Vit hava í ár ment okkara samfelag á fleiri økjum.

Við stórum fagnaði varð tikið ímóti nýggja Smyrli í heyst. Ferðasambandið er eisini styrkt við nýggjum ferjulegum, og í summar varð skotið ígjøgnum undir Leirvíksfirði. Oyggjar okkara verða alsamt tættari

dálking, sum kann raka okkum øll.

Tað kann tykjast sum ein vónleys uppgáva at hjálpa og gera mun, tá vesaldómurin, við sínum óhugnaligu ormun, fevnir um hundradtúsundtals, ja, milliónir av menniskjum.

Gjøgnum máttloysið hómast kortini ein farri av eini betri framtíð. Tað fær okkum at halda fast í trúnni á, at allur bati bótir, eisini tann, tit lata til hjálparfelagsskapir og neyðhjálpararbeiði. Tit gera mun!

Tí eru vit eisini sum land farin undir at skipa okkara egna menningarpolitik. Hetta er ein heilt sjálvsagdur partur av tí at taka ábyrgd - at vilja gera mun.

Tað eru so nógv virðir, vit taka sum givin - eitt nú talufrælsi, frið, bústað, og at vit eru mett og væl klødd. Føroyar eru eitt samfelag, har tey flestu hava tað gott. Tað merkir ikki, at øll hava tað nógv gott. Tað eru samfelagsbólkar, ið ikki hava nógv góðar umstøður. Her er nógv eftir hjá okkum at gera.

Nú nýggjársstokotini smella og skreyteldar prýða himmalin, gleða vit okkum at njóta seinasta kvöldið í árinum saman við familju og vinfólki.

Ikki øll kunnu halda fri í kvöld. Tit, sum eru til arbeiðis og rokja neyðugt starv á eitt nú sjúkrahúsi, ellisheimi, skipi og aðrastaðni við, tykkum sendi eg eina serliga heilsan.

Og eisini tykkum, sum í kvöld sita einsamøll. Sum bera sorg og sakan, tí tit í árinum mistu onkran av tykkara kærur, ella á annan hátt vóru fyri vanlagnu. Mái nýggja árið kveikja ein neista til troyst og vón.

Vegna Føroya landsstýri takki eg fyri árið, sum nú er at enda komið.

Mitt ynski fyri 2006 skal vera, at vit standa saman, luttaka, geva okkara ikast og fegnast um úrslitini, vit rokka saman.

Eg ynski tykkum øllum eitt av Harranum signað nýggjár!